

Wanneer?

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

Zelfs voor een enthousiaste student is het blijkbaar niet mogelijk om voldoende tijd vrij te maken.

Nog geen jaar geleden werd ik met felicitaties overladen als ik vertelde alleen nog mijn scriptie te moeten schrijven. Die reacties waren tijdelijk. Ondertussen moet ik nieuwe vooruitgang boeken voor vergelijkbare reacties. Voor het schrijven van de doctoraalscriptie staat nominaal zeshonderd uur. Bij de overige vakken kan, tot grote teleurstelling van docenten, door middel van selectief, gericht leren de tijdsinspanning nog wel eens worden verkort. Bij de scriptie is dat niet mogelijk. Alle uren zijn nodig. Als ik afgestudeerd mag geloven, is nominaal ook echt minimaal.

Al ver voor ik daadwerkelijk mag beginnen aan mijn scriptie denk ik na over mijn onderwerp. Eindelijk zal ik op wetenschappelijk verantwoorde wijze mijn bijdrage kunnen leveren aan de ontwikkeling van ons beroep. Ondanks de forse inspanning die nodig is om de scriptie tot een goed einde te brengen ben ik van plan er iets moois van te maken. Vol enthousiasme kijk ik dan ook uit naar het moment om te kunnen beginnen.

Zelfs de planning heb ik al uitgedacht. Twee methodes heb ik voorbij zien komen. De wekelijkse studie-inspanning kan worden omgezet in tijdsbesteding voor de scriptie. Probleem hierbij is de lange doorlooptijd en het steeds opnieuw moeten inlezen. Een andere mogelijkheid is kiezen voor een tijdelijk kluizenaarsbestaan door een aantal maanden continu aan de scriptie te werken. Planningstechnisch vrij gecompliceerd.

Beide methodes hebben hun nadelen. Een combinatie lijkt mij beter. Een aantal malen perioden van enkele weken continu aan mijn scriptie werken, spreekt mij meer aan. Zowel werk- als scriptietechnisch beter te regelen. Met deze gedachte heb ik mijn planning opgesteld. Mijn planningen kenmerken zich door een uitstekend doordachte opzet. Alleen past de werkelijkheid zich nooit aan. De start van mijn eerste scriptieblok heeft ondertussen dan ook al ruim vier maanden vertraging opgelopen. Pas vorige week heb ik serieus tijd kunnen vinden.

De vertraging is ontstaan door mijn reguliere klanten. Dit heeft dusdanig veel tijd gekost dat mijn scriptie is blijven liggen. De nieuwe controlecyclus dient zich inmiddels weer aan. Een bijzonder demotiverende situatie.

Zelfs voor een enthousiaste student is het blijkbaar niet mogelijk om voldoende tijd vrij te maken. Hoe zit dat dan met de minder gemotiveerde studenten, die de scriptie zien als de laatste barrière voor hun afstuderen? Voor mij is het niet meer een kwestie óf ik zal afstuderen, maar wanneer ik zal afstuderen. 'Wanneer' ondertussen wel met een groot vraagteken.

Homme Idzerda